

Risale-i Nurlarda cinlerin insanlara zarar verebileceklerinden ve korunma yollarından bahsediliyor mu, genel bilgi verir misiniz?

Risale-i Nurların cinler ile ilgili muhtelif beyanlarını ve bunların kısaca izahlarını takdim edelim:

"Cin ve şeytanın casusları, semâvat haberlerine kulak hırsızlığı yapıp, gaybî haberleri getirerek, kâhinler ve maddiyyunlar ve bazı ispritizmacılar gibi gaipten haber vermelerini, nüzûl-ü vahyin bidâyetinde, vahye bir şüphe getirmemek için onların o daimî casusluğu o zaman daha ziyade şahaplarla recim ve men edildiğine dair olan mezkûr âyetler münasebetiyle, gayet mühim üç başlı bir suale muhtasar bir cevaptır."(1)

Sema dairesinden kulak hırsızlığı yapanlar, cinlerin serli ve şeytanlaşmış kısmıdır.

Cinler bir cins ateşten yaratılmış olup, dünyanın insandan sonra en mühim seknesidir. Akıl ve şuur sâhibi olup pek çok şer ve isyan yapabildikleri gibi "*peygamberlerin ve semâvî kitabların irşadlarıyla*" insana yetişememekle beraber, terakki edip yüksek kemâlatlara çıkabilen mahlukturlar. İnsanlar gibi dinin kendilerine dönük emirlerini yapmakla ve yasaklarından kaçınmakla yükümlüdürler. Kıyamet ve haşirden sonra cinlerden de dünya imtihanını kazananlar cennete, kaybedenler cehenneme girecektir.

Kâinat ve içindeki bütün varlıklar hakkında, en birinci söz söyleme hakkı; onların yaratıcısı ve mâliki olan Allah'a aittir... Çünkü "**Yapan bilir, öyleyse bilen konuşur.**" bir kaidedir. Cinlerin varlığını da, evvelâ; Kur'an-ı Kerim'den öğreniyoruz. Ayrıca Peygamberimiz Resul-ü Ekrem (asv)'den gelen sahih rivayetler ve ashabının cinleri görmesi ve görüşmesi hâdiseleri de pek çoktur.

Cinlerin pek çok cinsleri vardır. Bunlar lâtif yaratıklar oldukları için gaybî haberler getirmekte kullanılabilirler. Fakat Hazret-i Peygamber (asv)'den sonra cinlerin gaybî âlemden haber hırsızlamaları Cenab-ı Hak tarafından men edilmiştir. Cinlerin, kötülüğe sevkedenlerine şeytan-ı cinnî de denilir.

"İşte, beşerin, san'at ve fennin imtizacından süzülen, maddî ve mânevî fevkalâde hassasiyetinden tezahür eden ispritizma gibi celb-i ervah ve cinlerle muhabereyi, şu âyet en nihayet hududunu çiziyor

ve en faydalı suretlerini tayin ediyor ve ona yolu dahi açıyor. Fakat şimdiki gibi, bazan kendine emvat namını veren cinlere ve şeytanlara ve ervâh-ı habiseye musahhar ve maskara olup oyuncak olmak değil, belki tılsımât-ı Kur'âniye ile onları teshir etmektir, şerlerinden kurtulmaktır."(2)

Emvat, kelime olarak ölümler meyitler manasına geliyor ki, buradaki ıstılahi manası, ölen insanların kötü ve habis ruhları demektir. Yaşayan insanlar bu habis ve kötü ruhlar ile iletişim kurabiliyor. Yani bir takım makbul olmayan insanlar yine makbul olmayan ölmüş insanların kötü ruhları ile irtibat kurmaya çalışıyorlar ki, buna eski adı ile celb-i ervah, yeni adı ile ruh çağırma deniliyor.

Emvat, ölmüş gitmiş insanların kötü ve habis ruhları manasına gelse de, bazen cinler de bu ölmüş insanların ruhları kılığına girip, o çağırılan insanları aldatabiliyorlar. Bu sebeple emvatın kapsamına hain ve aldatıcı cinler de girebilirler.

"Hem kâhinler gibi, "hâtif" denilen, şahsı görünmeyen ve sesi işitilen cinnîler, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâmın geleceğini mükerreren haber vermişler."(3)

Hatif: Gayıptan haber veren cinnî demektir. Kelime olarak sesi işitilen ve kendisi görülmeyen, seslenici, ses verici, çağırıcı manalarına da geliyor. **Hatif**, cinlerden bir türdür, melek değildir. Cinlerin kahinleri kısmındandır. Nasıl insanlar içinde medyumlar ve kahinler varsa, cinlerin medyum ve kahinlerine de **"hatif"** deniliyor.

"Cinler genellikle tek başına kalan ve bünyesi uygun olan, vücudunda açık menfez bulunan insanları korkuturlar. İnsanlara ürperti, vesvese, heyecan, asabiyet, telaş gibi hisler verirler. Asr-ı saadette cinler maddi olarak da saldırı yapabiliyordu. Hz. Ali (r.a.) Celcelutiye'de kendine hüddam olan ifritler vasıtasıyla, namaz kılarken kafir cinlerin veya düşmanlarının taarruzundan korunuyordu. Veya Hz. Peygamber, beyt-ül mal'dan hırsızlık yapan bir cini direğe bağlıyordu. Günümüzde böyle maddi görüntü ile karşımıza çıkmıyorlar. Asr-ı saadette meydana gelen hadiseleri ve rivayetleri iyi anlamalı, iyi tabir etmeliyiz. Yoksa bir çok konuda yanılabılır, hatalı bilgilere sahip oluruz."

"Olayın meydana gelişi ile şahıslar arasında iyi bir irtibat kurmalıyız. Hadiselerin hikmetini ve mahiyetini iyi kavramalıyız. Hangi söz, nerede, hangi olay neticesinde söylenmiş, bunu idrak etmeliyiz. Cinler, insanları korkutmayı, vesvese ve şüpheye düşürmeyi, aciz ve çaresiz bırakmayı

severler, kendilerine yalvarılmasından hoşlanırlar. Halef, selef meselesi bu konuda tesirli bir sebeptir. Yani, insan yaratılmadan evvel yeryüzünde cinlerin hakimiyeti vardı. Mantık, muhakeme, iz'andan uzak cin toplulukları yeryüzünü fesat ve savaşa boğdular. Sonra üzerlerine halife olarak insan geldi. Kafir cinler insanlara rahatsızlık verirken bu zarar insanın bünyesine, yapısına göre değişir. Yoksa cinler, her insana gidip zarar veremez."

"Cin, insana tasallut edince, onu korku, ürperti hisleriyle sefahat ve kötü alışkanlıklara sevk eder. Yani, sıkıntı ve korku, endişe ve ürperti ile insan ibadeti terk eder; içkiye, kötü alışkanlıklara, intihar etme duygusuna müptela olur. Böyle bir cin tasallutuna maruz kalan kişiler, eğer iyi niyetli, ihlaslı ve metafizik aleme kabiliyeti olan kişilere rast gelirse, Allah'ın (c.c.) İzniyle şifa bulabilir. Sadece dindar olmak yeterli değildir; bazı medyumluk kabiliyetlerinin de olması gerekir. Bu olayların hepsi ilmidir. Bu bakımdan maddi menfaat için bu işi yapmayan ilim ehlinde yardım alınabilir. Ayrıca tılsimat-ı kur'aniye, ehil kimseler vasıtasıyla cinlerin tasallutuna uğramış insanlara yardımcı olabilir."

"Cinin zararsız hale getirilmesi mümkün müdür?"

"Evet mümkündür. Zira cinin başka yere kaçmaması, medyumluk kabiliyeti olan kişinin gözlerinin hüneriyle sağlanır. Ancak buradaki maddi gözümüz değildir. Çünkü biz cinleri, beş duyu organımızdan biri olan göz ile göremeyiz. Manyetik akım, el, göz ve nefesten farklı farklı frekansta çıkar. Gözden çıkan bir şua, cini olduğu yerde sabitler, kımıldayamaz hale getirir; cini bulunduğu yere adeta mıhlar. Belki cin çeşitli kılıklara girebilir, korku ve ürperti veren görüntü gösterebilir, ama insanın bu konudaki üstünlüğü tartışılmaz. İnsanlar arasında meşhur "göz hapsi" deyimini tam bu hadise için geçerlidir. Nazar devam ederken cin bir yere kaçamaz. Bu arada okunacak olan tılsimat-ı kur'aniye dediğimiz ayet ve dualarla cinin üzerine gönderilen manyetik nefes onu nötr hale getirir, yani öldürür. Ama gönderilen akıma göre bu yaralanma ve çeşitli zarar verme şeklinde de olabilir."(4)

Konuyla ilgili Üstad'ın mektubunu okumak için tıklayınız: [Emirdağ Lahikası-II. \(94. Mektup\)](#)

Dipnotlar:

(1) bk. [Lem'alar, Yirmi Sekizinci Lem'a, Yirmi Sekizinci Nükte](#)

(2) bk. [Sözler, Yirminci Söz, İkinci Makam](#)

(3) bk. [Mektubat, On Dokuzuncu Mektup](#)

(4) Sorularla İslamiyet İnternet Sitesi